

гледнешъ. Тя е родомъ Арабка, цвѣтътъ на лицето ѝ е жълто-черъ, вѣждитѣ ѝ възвити нѣкакъ кѣто лжкове а подъ тѣхъ свентятъ злюбни очи, съ леденъ, отвратителенъ погледъ, носътъ ѝ виси не досущъ равно съ лицето, а на края той е дебелъ и като пречупенъ; устата ѝ, кога ги отваря, а ти я гледашъ отъ страна, приличатъ на змийски: кога зепне да те ухапе. Тя е низка и малко гърбава, освѣтъ това не ходи хубаво, защото кога стъпна развлича си петитѣ и стяга пърститѣ си.

Дъщеря ѝ Зейнебъ, ще ви я представя съ една дума, ако река че е сжща лика и прилика на майка си. Тя е нѣщо по млада отъ Бюлбюла и макаръ че толкозъ много сж живѣли заедно съ нея, пакъ не можѣ да се роди мѣжду тѣхъ приятелска вързка. До-като Бюлбюла бѣше къмъ нея често-пакъ любезна, Зейнебъ отбѣгваше секога отъ нея и се навъртане постоянно около майка си.

Чудно бѣше положението на тие двѣ същества въ миралаевата къща. Види се, че Хасанъ-бей не е познавалъ нѣравътъ на робията си, защото иначе тя бѣше голѣма ласкателка, нѣ може би тъкмо туй му идѣше на смѣтка, дѣто да дѣрки въ къщата си такъвъ немилостивъ змей, защото сѣки мжжъ се сумнява на неговата си, макаръ и най добра, жена. Колкото за неговата жена, Елмазъ-ханжмъ, то нейната доброта и разумность не ѝ допускаше да се подигне распра между нея и Зумруда, нито пакъ бѣше възможно въ такива обстоятелства да се намѣри храна за Зумрудината завистъ, и за пакостѣта ѝ.

Мѣжду това яви се на Зумруда отъ друга страна случай да намѣри забавление за своя интригански нѣравъ. То бѣха хубавитѣ отношения мѣжду Бюлбюла и Джехада. Ней не ѝ трѣбваше много да дебне, за да се увѣри че Джехадъ е жестоко влюбенъ въ